

Marek 1:40-42 ⁴⁰Tu k němu přišel malomocný, padl [před ním] na kolena a prosil ho: “Chceš-li, jsi mocen mne očistit.” ⁴¹Ježíš, hluboce pohnut, vztáhl svou ruku, dotkl se ho a řekl mu: “Chci, buď očištěn.” ⁴²A [když to řekl,] hned od něho malomocenství odešlo a byl očištěn.

DA – Touha věků 262.1 Malomocenství bylo na Východě nejobávanější nemocí. Jeho nevyлéčitelnost, nakažlivost a strašlivé stopy, jimiž poznamenávalo své oběti, děsily i ty nejstatečnější. Židé v něm viděli trest za hřích, a proto je nazývali „ranou“ nebo „Božím prstem“. Malomocenství bylo smrtelnou nemocí, pronikalo do celého těla a nedalo se vyléčit. Bylo vnímáno jako symbol hříchu. Podle obřadního zákona byl malomocný prohlášen za nečistého a potom vykázán z vesnice či města, jako kdyby už byl mrtvý. Všechno, čeho se dotkl, bylo nečisté. Svým dechem znečišťoval vzduch.... (srv. TV 163.1)

DA – Touha věků 262.2 Malomocný musel snášet svůj těžký úděl daleko od přátel a příbuzných. Musel upozorňovat na své neštěstí, roztrhnout své roucho a každého hlasitým voláním varovat, aby se mu vyhnul. Žalostné výkřiky: „Nečistý! Nečistý!“ které se ozývaly z osamělého vyhnanství, naháněly strach a hrůzu. (srv. TV 163.2)

DA – Touha věků 262.3 V oblasti, kde Kristus působil, trpělo touto nemocí mnoho lidí. Když se k nim donesly zprávy o Jeho činech, svítla jim jiskřička naděje. Od dob proroka Eliši však ještě žádný malomocný uzdraven nebyl. Neodvažovali se očekávat od Ježíše něco, co dosud pro nikoho nevykonal. Byl mezi nimi jeden muž, v jehož srdci začala klíčit víra. Nevěděl však, jak se má k Ježíši dostat. Jak se mohl ukázat tomuto Lékaři, když se nesměl stýkat ani se svými bližními? Přemýšlel, zda by ho Kristus vůbec uzdravil. Sklonil by se k člověku, kterého podle názoru všech ostatních stihl Boží soud?... (srv. TV 163.3)

DA – Touha věků 263.1 Ježíš učí u jezera lid, který se tam kolem něho shromáždil. Postižený muž stojí opodál. Zaslechl několik Spasitelových slov a vidí, jak vkládá ruce na nemocné. Sleduje, jak chromí, slepí, ochrnutí a různými smrtelnými nemocemi postižení lidé vstávají a chválí Boha za své uzdravení. Víra v jeho srdci sílí. Stále více se přibližuje ke shromážděnému zástupu. Zapomíná na zákazy, na bezpečnost lidí i na hrůzu, kterou jim svým zjevem nahání. Vidí jen naději na uzdravení. (srv. TV 164.1)

DA – Touha věků 263.2 Je na něho ošklivý pohled. Nemoc ho znetvořila a jeho rozkládající se tělo vzbuzuje odpor. Lidé před ním s hrůzou ustupují. Tlačí se jeden přes druhého a snaží se utéct, jen aby s ním nepřišli do styku. Někteří se mu snaží zabránit v tom, aby se dostal k Ježíši, ale marně. Malomocný nevidí ani neslyší. Nevšímá si jich. Vidí jen Božího Syna. Slyší jen hlas, který dává umírajícím život. Konečně se dostává k Ježíši, vrhá se Mu k nohám a volá: **Matouš 8,2 (B21)** „Pane, kdybys jen chtěl, dokážeš mě očistit.“ (srv. TV 164.2)

DA – Touha věků 263.3 Ježíš na něj vkládá ruku a odpovídá: **Matouš 8,3** „Chci, buď očištěn.“ (srv. TV 164.3)

DA – Touha věků 263.4 S malomocným se ihned stala změna. Tělo se uzdravilo, nervům se vrátila citlivost, svalům síla. Rozpraskaná šupinatá pokožka, typický příznak malomocenství, zmizela a místo ní se objevila jemná hebká pleť, jakou má malé dítě. (srv. TV 164.4)

DA – Touha věků 266.1 Kristovo očištění malomocného od strašné nemoci nám přibližuje, jak Spasitel očišťuje nitro od hříchu. Muž, který přišel za Ježíšem, byl „plný malomocenství“. Smrtelný jed nemoci se rozšířil po celém jeho těle. Učedníci se snažili zabránit Mistrovi v tom, aby na něho vložil ruku, protože ten, kdo se dotkl malomocného, se stal také nečistým. Ježíš se však vložением ruky na nemocného neznečistil. Jeho dotek měl životodárnou moc. Muže od strašné choroby očistil. Malomocenství hříchu je stejné — hluboce zakořeněné, smrtelné a lidskými silami nevyлéčitelné. **Izajáš 1,5.6** „⁵...Celá hlava je nemocná a celé srdce zemdlené. ⁶Od paty k hlavě na něm není zdravého místa -

- *samá modřina a šrám a čerstvá rána.*“ Ježíš, který přišel přebývat v lidském těle, zůstal bez poskvrny. Jeho přítomnost má pro hříšníka léčivou moc. Každý, kdo Mu padne k nohám a ve víře řekne: **Matouš 8,2 (B21)** „*Pane, kdybys jen chtěl, dokážeš mě očistit,*“ uslyší odpověď: **Matouš 8,3 (B21)** „*Já to chci. Buď čistý!*“ (srv. TV 166.1)

DA – Touha věků 266.2 Někdy Ježíš na prosbu o uzdravení neodpověděl okamžitě. V případě malomocného však zasáhl hned. Když prosíme o pozemská požehnání, naše modlitby nebývají vždy hned vyslyšeny, někdy nám Bůh dá dokonce něco jiného, než jsme chtěli. S prosbou o vysvobození z hříchu je tomu však jinak. Očistit nás od hříchu je v souladu s Jeho vůlí. Chce, abychom byli Jeho dětmi, a chce nás uschopnit žít svatým životem. Kristus **Galatským 1,4** „*dal sám sebe za naše hříchy, aby nás vysvobodil z tohoto přítomného zlého věku podle vůle našeho Boha a Otce.*“ **1. Janův 5,14.15** „*14A to je ta naprostá důvěra, kterou máme k němu, že když bychom o něco žádali podle jeho vůle, slyší nás. 15A vímeli, že nás slyší, kdykoli o něco žádáme, víme, že máme to, co jsme od něho žádali.*“ **1. Janův 1,9** „*Jestliže své hříchy vyznáváme, on je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti.*“ (srv. TV 166.2)

3SM – Vybraná poselství, 3. svazek 152.1 Jsme zmrzačení, poskvrnění hříchem; co máme dělat, abychom byli uzdraveni z tohoto malomocenství? Napni všechny své síly, nakolik je to jen možné, očisti chrám svého nitra od veškeré nečistoty a pak upři svůj zrak na Beránka Božího, **Jan 1:29** „*kteřý snímá hřích světa.*“

1. Janův 1:7 ... *krev Ježíše [Krista], jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu.*

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 931.1 Kristus je schopen zcela zachránit všechny, kteří k Němu přicházejí s vírou. Pokud Mu to dovolí, očistí je od veškeré nečistoty. Pokud se však drží svých hříchů, nemohou být zachráněni, protože Kristova spravedlnost nepřikrývá žádný nevyznaný hřích.

RH – Review and Herald, 19. prosince 1907, odst. 11 Pouze pokud Kristus svou milostí očistí poskvrněné srdce, skrze víru a poslušnost slovům pravdy a spravedlnosti, stává se člověk svatým a Bohu milým. V každém srdci musí dojít k proměně a obnově.

1. Janův 1:8-9 ⁸*Řeknemeli, že žádný hřích nemáme, klameme sami sebe a pravda v nás není. 9Jestliže své hříchy vyznáváme, on je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti.*